

הַנְּנִי הָעֲנִי מִמַּעַשׁ – תְּפִלָּה לְשִׁלְיָחִי וּמִשְׁרָתִי צִיבּוּר

לאלו הקמים בבוקר ולנגד עיניהם שליחותם הציבורית: מורים ומורות, אנשי קהילה, טיפול ורווחה, לובשי ולובשות מדים, פעילות ופעילים חברתיים.

הַנְּנִי הָעֲנִי מִמַּעַשׁ,
הַנְּנִי הָעוֹמֵד בְּיָחִיד בְּמִנְיֵן שְׁלִיחֵי הַצִּבּוּר,
נֶרְעָשׁ וְנִפְחָד בְּפָנַי רְאֵי נַפְשִׁי, בְּפָנַי כְּבֹד מְשִׁימָתִי, בְּפָנַי יוֹשְׁבֵי קְהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

אֵינִי בְּטוֹחַ בְּכוֹחִי,
לֹא בְּתַבּוּנַת מִבְטִי,
לֹא בְּעֹז רוּחִי.
אֶף אִם אֵין אֲנִי כְּדֹאִי וְהַגּוֹן לְכָךְ,
אֲנִי עוֹמֵד בְּמֵאֲמָצִי וּבְשִׁאיפוֹתִי לַעֲשׂוֹת הַטּוֹב.

יְהִי רָצוֹן שְׂאוּכָל לְכַבֵּד מִשָּׂא הָאֲחֵרִיּוֹת,
שֶׁנִּטְלָתִי עַל עֲצָמִי בְּנֶפֶשׁ חִפְצָה.

תִּקְוָה וְתַפְלָה בְּלִבִּי,
שְׂאֵהֶיהָ מְעֹרֵב בְּדַעַת עַם הַבְּרִיּוֹת,
שֶׁתִּמְדֵּי אֵלַי בְּשָׂדוֹת שֶׁל אֶמֶת וְשָׁלוֹם,
בְּשָׂדוֹת שֶׁל חֶסֶד וְרַחֲמִים,
שֶׁיִּחַסְּכּוּ מִלִּבִּי בּוֹשָׁה וְעֹלָבוֹן וּפֶחַד.

וְהִיָּה אִם אֶסִּיט מִבְטִי,
אִם רוּחִי תִּפֹּל וְכוֹחִי יִחְדַּל,
לֹא אֶמָּצָא בִּי הָאֲמֶץ לְחַשְׁבוֹן וּלְתַקּוּן
לֹא אֶפְתַּח אֶת לִבִּי לְחִמְלָה וּלְמַחִילָה.

בְּרוּךְ הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

